

מ"ת 47726/07 - חנ' יצחקיאן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחדרה

מ"ת 47726-07-15 מדינת ישראל נ' יצחקיאן
תיק חיזוני: 314028/2015

בפני כבוד השופטת רבקה סגל מוהר
מבקש חנ' יצחקיאן
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בפני בקשה להורות על החזרת תפוס.

רקע

ביום 18.7.15 תפסה המשיבה את רכבו של המבוקש, ג'יפ טויוטה מ.ר. 23-062-70 (**להלן: "הרכב" - ר' הצלומים - ת/1**), לאחר שהלה נגש בו בחוף הים בצפון חדרה ובתווך כר דרס צעירה שכבה על החוף וגרם לה לחבלות (שברים בשבע צלעות, שבר בעצם הכתף, שטפי דם בגולגולת ימני חבלת מאחורי האוזן).

ביום 23.7.15 הוגש כנגד המבוקש כתב אישום המיחס לו עבירות של נהיגה פוחצת ברכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, נהיגה בנסיבות ראש שגרמה חבלה לאדם לפי סעיפים 62(2) ו- 38 (2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961 ואיסור נהיגה בחוף הים לפי סעיף 2 לחוק איסור נהיגה ברכב בחוף הים.

ニימוקי הבקשה

ב"כ המבוקש העוטר להזרת הרכב לידי, טוען כי מדובר ב"תפיסה שנעשתה ללא עילה כנה שהרי ברור כי אין תכלית בהחזקת הרכב", מעיר כי המשיבה יכולה היתה לצלמו או לטעדו בכל דרך אחת לשם הצגתם כראיה בתיק העיקרי ומוסיף כי המשך החזקתו על ידי המשיבה מהוות פגעה חמורה בKENYINO ובחירהו של המבוקש שכן מדובר ברכב יחיד המשרת את בני משפחתו המידית ולכןאבי הוא זה הנאלץ להסיעו מדי יום למקום עבודתו ברכבו שלו.

עמדת המשיבה

בתגובהה בכתב מיום 14.10.15 הבהירה ב"כ המשיבה, המתנגדת לבקשתה זו, כי מדובר ברכב שنتهפס בין השאר מטער כוונה לבקש את חילותו בסיום ההליך בתיק העיקרי. בדיון שהתקיים בפני היום הוסיף ב"כ המשיבה וטعن כי משהרכב היווה רכיב מהותי בביצוע העבירות (כמו במקרים שנדרשו בinati המשפט העליון והמחוזי בע"פ 1000/15 אבו אלחווה נ' מדינת ישראל; עפ"ג (מחוזי חיפה) 13859-01-15 עטל נ' מדינת ישראל ות"פ (מחוזי ים) 29371-11-13 מדינת ישראל נ' אברמוב) ומשהמבקש כבר הודה בביצוע עבירות אלה, הורשע ומשפטו עומד בפני סיום, הרי מדובר במקרה בו יש טעם ברור בהמשך החזקתו לצורך חילותו, וזאת בהתאם להוראת סעיף 39 לפיקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפסד" פ).

לכך השיב ב"כ המבקש כי לא מוכר לו מקרה אחד של תאונה בו הורה בית המשפט בסופו של ההליך על חילוט רכבו של הנאשם והפנה אל החלטת ביהם"ש לتعבורה בחיפה בה"ת 14-02-6126 דליה אבו כלב נ' משטרת חיפה בה הורה כב' השופט ג' קרחובים על השבת רכבו של המבקש אשר נחודה בגרימת תאונת דרכים, הפקלה ושיבוש מהלכי משפט.

דין והכרעה

סעיף 39 (א) לפסד"פ קובע כי:

"(א) על אף האמור בכל דין, רשיי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לזוות על חילוט החפץ שננטפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה דין עונש שהוטל על הנאשם.

לטעמי, לגופו של עניין וככל שדבר יהיה לרבלני לעתירת המשיבה לכלול את חילוט הרכב כרכיב ענישתי בשלב קביעת עונשו של המבקש, צודק ב"כ המשיב באבחנה לה הוא טוען בין אותן מקרים בהם מדובר ברכב ששימש לביצוע עבירה אחרתween בין המקרים - כמו זה שבפני - בהם מדובר ברכב ששימש רכיב מהותי בביצוע העבירה ואשר בלבד לא יכולה להיות היא להתבצע.

יחד עם זה, אני סבורה כי בשלב בו מצוי ההליך המשפטי כנגד המבקש עתה, ובאופן הבקשה שיש לצדנה נוכנות להסתפק בחלופת תפיסה אשר תבטיח את אפשרות חילותו של הרכב בבוא העת, ניתן להסתפק במקרה זה ב"חלופת תפיסה" שפגעה בזכות הקניין של המבקש תהא פחותה.

על פי ההלכה הפסקה: "במסגרת עriticת האיזון שבין זכותו הקניינית של המבקש את שחרורו של הרכב, לבין הרצון להבטיח את מימושה של תכילת תפיסתו, על בית המשפט להתחשב בתכלית הקונקרטית המונחת בסיס תפיסתו בנסיבות העניין, שבענייננו הייתה תפיסה לצורך הבטחת אפשרות חילוט עתידית. משנתבררה תכילת התפיסה, על בית המשפט לקבוע האם ניתן להשיג תכילת קונקרטית זו על דרך של קביעת "חלופת תפיסה" הינו, על ידי שחרור הרכב בתנאים הבאים להבטיח את מימוש תכילת התפיסה. וזאת על מנת להביא לפגיעה פחותה בזכות הקניין של בעל הזכות ברכב התפוס" - ר' רע"פ 1792/99 גAli נ' משטרת ישראל; בש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל; רע"פ 1588/13 סובחי נ' מדינת ישראל וכן בש"פ 6529/10 דודו מגידיש נ'

מדינת ישראל בו נקבע כי: "בבוחנו את האפשרות להוציא צו זמני, שומה על בית המשפט לבחור באמצעות
שלצד הגשתו את התכליות לשומו ננקט, פגיעתו הקניינית בבעל הרכוש מינימאלית והוא מאزن ככל שניתן בין
האינטרס הציבורי שהבטחת הילוט לאינטראס הפרט בקניינו".

המבקש שבפני הודה ביצוע העבירות שייחסו לו בכתב האישום ונכון להיום קבוע הדיון בתיק העיקרי לקבלת תסקירות
וטיעונים לעונש ליום 20.1.16.

סופה של דבר, לנוכח הזיקה הבורורה הקיימת בין הרכב נשוא הבקשה לבין העבירות שבוצעו והצරת המשיבה על
כוונתה לבקש את חילוט הרכב מחד ולאור טענת המבקש לפיה המשר תפיסת הרכב עד לתום ההליך המשפטי ישב לו
ולבני משפחתו נזק (כשהוא עצמו פסול מלג ג ד תום ההליכים נגדו) מאידך, הנני מורה על השבת הרכב לידי, בכפוף
لتנאים הבאים:

- א. **ניתן בזאת צו האוסר כל דיספווזיאיה בג'יפ הטוויטה מר. 23-062-70. הצו יירשם במשרד הרישוי כתנאי לשחרור הרכב.**
- ב. **המבקש יפקיד סך של 20,000 ₪ בזמןן או בדרך של ערבות בנקאית בכספי בית המשפט,
להבטחת תפיסת הרכב למקורה שבו הוא יחולט.**
- ג. **המבקש יחתום על התcheinות שלא לבצע כל דיספווזיאיה ברכב אלא לשם חילותו על ידי
המדינה.**
- ד. **טיירך פוליסט ביטוח לרכב הנ"ל לטובת המדינה.**
- ה. **ירשם שייעבוד הרכב הנ"ל (אצל רשם המשכונות ומשרד הרישום) לטובת המדינה.**

המצוריות תשלח העתק מהחלטתי זו לב"כ הצדדים בפקס.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשע"ו, 26 אוקטובר 2015, בהעדך
הצדדים.